

Visie op interlandelijke adoptie

Interlandelijke adoptie is onwenselijk omdat het perspectief en de belangen van kinderen onvoldoende voorop staan

Adoptie is het meest definitieve en verstrekkende besluit over de toekomst van een kind dat er genomen kan worden. De banden met de biologische familie worden definitief doorgesneden, het kind wordt weggehaald uit de eigen cultuur en zal ver weg van de biologische familie opgroeien (artikel 7, 8 9 en 20 IVRK). De Kinderombudsman betwijfelt of in het huidige systeem genoeg gekeken wordt naar wat er nodig is voor de biologische ouders om hun kind zelf op te voeden en hoe dit in het belang van het kind gerealiseerd kan worden. Interlandelijke adoptie is daarom in principe onwenselijk. Interlandelijke adoptie mag in de optiek van de Kinderombudsman alleen als uiterste maatregel worden ingezet en is alleen te rechtvaardigen als dit het ontwikkelingsperspectief van kinderen daadwerkelijk dient en als minder ingrijpende alternatieven om het kind te beschermen zijn onderzocht en uitgesloten (artikel 3 lid 1, 20 en 21 IVRK).

Macro niveau: Inzet op versterking jeugdbescherming en zorgstelsel in land van herkomst

De inzet van Nederland zou erop gericht moeten zijn om het ontwikkelbelang van de kinderen die het betreft of mogelijk betreft in de landen van herkomst zoveel mogelijk te beschermen. Daarvoor zou Nederland moeten inzetten op het versterken van de jeugdbeschermingsystemen en zorgsystemen in de landen van herkomst, zodat interlandelijke adoptie niet (meer) nodig is. Door sterke jeugdbeschermingsstelsels en zorgsystemen in de landen van herkomst kunnen de meeste kinderen worden opgevangen in hun eigen omgeving en opgroeien in hun eigen cultuur. Ook kunnen zij op deze manier opgroeien bij of contact houden met hun biologische ouders en broertjes en zusjes, en/of de zorg krijgen die zij nodig hebben.

Micro niveau: Interlandelijke adoptie vooralsnog noodzakelijk voor kleine groep kinderen

In individuele, zeer uitzonderlijke gevallen, zou interlandelijke adoptie een noodzakelijk, passende jeugdbeschermingsmaatregel kunnen zijn. Het gaat dan om kinderen voor wie in het land van herkomst écht geen passende vorm van zorg beschikbaar is of gecreëerd kan worden (artikel 20 en 21b IVRK). Het gaat uitsluitend om kinderen voor wie interlandelijke adoptie daadwerkelijk een laatste redmiddel is, vastgesteld door een multidisciplinair team. Hoe recht kan worden gedaan aan deze kinderen, moet verder onderzocht en uitgewerkt worden.

Margrite Kalverboer
de Kinderombudsvrouw